

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2016/2297

2020/EØS/34/61

av 16. desember 2016

om endring av vedtak 2001/497/EF og beslutning 2010/87/EU om standardkontraktvilkår for overføring av personopplysninger til tredjestater og til databehandlere etablert i tredjestater i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF*[meddelt under dokument K(2016) 8471](*)*

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾, særlig artikkel 26 nr. 4,

etter samråd med EUs datatilsyn og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I sin dom av 6. oktober 2015 i sak C-362/14, *Maximilian Schrems mot Data Protection Commissioner*⁽²⁾, fastslo Den europeiske unions domstol at Kommisjonen ved vedtakelse av artikkel 3 i vedtak 2000/520/EF⁽³⁾ overskred den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF, lest i lys av Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, og erklærte artikkel 3 i nevnte vedtak ugyldig.
- 2) Ved artikkel 3 nr. 1 første ledd i vedtak 2000/520/EF fastsettes restriktive vilkår for når nasjonale tilsynsmyndigheter kan beslutte å innstille overføring av opplysninger til en egensertifisert organisasjon i De forente stater, selv om Kommisjonen har konstatert at nivået for vern av personopplysninger er tilstrekkelig.
- 3) I *Schrems*-dommen presiserte Domstolen at nasjonale tilsynsmyndigheter fortsatt har myndighet til å føre tilsyn med overføring av personopplysninger til en tredjestat som har vært omfattet av en kommisjonsbeslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, og at Kommisjonen ikke har myndighet til å begrense deres myndighet i henhold til artikkel 28 i direktiv 95/46/EF. I henhold til denne artikkel er nevnte myndigheter særlig gitt undersøkelsesmyndighet, f.eks. myndighet til å samle inn all informasjon som er nødvendig for å kunne ivareta tilsynsoppgavene, myndighet til å gripe effektivt inn, f.eks. myndighet til å forby behandling av personopplysninger midlertidig eller definitivt, og myndighet til å bringe saker inn for rettsapparatet⁽⁴⁾.
- 4) I samme dom minnet Domstolen om at medlemsstatene og deres organer i henhold til artikkel 25 nr. 6 annet ledd i direktiv 95/46/EF skal treffe de nødvendige tiltak for å overholde EU-institusjonenes rettsakter, ettersom disse i prinsippet antas å være lovlige og dermed har rettsvirkning så lenge de ikke er trukket tilbake, opphevet innenfor rammen av en opphevings sak eller erklært ugyldige som følge av en begjæring om forhåndsavgjørelse eller en påstand om rettsstridighet.
- 5) På tilsvarende måte er en kommisjonsbeslutning truffet i henhold til artikkel 26 nr. 4 i direktiv 95/46/EF bindende for alle organer i medlemsstatene som den er rettet til, herunder deres uavhengige tilsynsmyndigheter, i den grad den innebærer en anerkjennelse av at overføringer som finner sted på grunnlag av standardavtalevilkår fastsatt i beslutningen, gir tilstrekkelige garantier i henhold til artikkel 26 nr. 2 i nevnte direktiv. Dette hindrer ikke en nasjonal tilsynsmyndighet i å utøve sin myndighet til å kontrollere overføring av opplysninger, herunder myndigheten til å innstille eller forby en overføring av personopplysninger dersom den fastslår at overføringen utføres i strid med EUs personvernregelverk eller nasjonal personvernlovgivning, f.eks. dersom dataimportøren ikke overholder standardavtalevilkårene.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 344 av 17.12.2016, s. 100, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/2017 av 5. mai 2017 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 11 av 7.2.2019, s. 64.

(1) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

(2) ECLI:EU:C:2015:650.

(3) Kommisjonsvedtak 2000/520/EF av 26. juli 2000 i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om tilstrekkeligheten av den beskyttelse som oppnås ved «trygg havn»-prinsippene for personvern og tilhørende vanlige spørsmål fra De forente stater handelsdepartement (EFT L 215 av 25.8.2000, s. 7).

(4) *Schrems*, nr. 40 et seq., 101–103.

- 6) Kommissjonsvedtak 2001/497/EF⁽¹⁾ og kommissjonsbeslutning 2010/87/EU⁽²⁾ inneholder en begrensning av nasjonale tilsynsmyndigheters myndighet som kan sammenlignes med artikkel 3 nr. 1 første ledd i vedtak 2000/520/EF, som Domstolen har erklært ugyldig.
- 7) På bakgrunn av *Schrems*-dommen og i henhold til artikkel 266 i traktaten bør bestemmelsene i dette vedtak og denne beslutning som begrenser nasjonale tilsynsmyndigheters myndighet, derfor erstattes.
- 8) For å fremme en effektiv overvåking av virkemåten til gjeldende beslutninger om standardavtalevilkår bør medlemsstatene underrette Kommissjonen om relevante tiltak som treffes av nasjonale tilsynsmyndigheter.
- 9) Arbeidsgruppen for personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger nedsatt ved artikkel 29 i direktiv 95/46/EF har avgitt uttalelse som det er tatt hensyn til ved utarbeidingen av denne beslutning.
- 10) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 31 nr. 1 i direktiv 95/46/EF.
- 11) Vedtak 2001/497/EF og beslutning 2010/87/EU bør derfor endres —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Artikkel 4 i vedtak 2001/497/EF skal lyde:

«Artikkel 4

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til tredjestater for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommissjonen, som skal videresende denne informasjonen til de andre medlemsstatene.»

Artikkel 2

Artikkel 4 i beslutning 2010/87/EU skal lyde:

«Artikkel 4

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til tredjestater for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommissjonen, som skal videresende denne informasjonen til de andre medlemsstatene.»

Artikkel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel 16. desember 2016.

For Kommissjonen

Věra JOUROVÁ

Medlem av Kommissjonen

⁽¹⁾ Kommissjonsvedtak 2001/497/EF av 15. juni 2001 om standardkontraktvilkår for overføring av personopplysninger til tredjestater i henhold til direktiv 95/46/EF (EFT L 181 av 4.7.2001, s. 19).

⁽²⁾ Kommissjonsbeslutning 2010/87/EU av 5. februar 2010 om standardkontraktvilkår for overføring av personopplysninger til databehandlere etablert i tredjestater i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF (EUT L 39 av 12.2.2010, s. 5).